

[Føged.]

den er — nemlig forskellen mellem 8 200 og 8 000 kr. — finder jeg det noget urimeligt at opretholde den.

Nu kan ministeren måske i den forbindelse sige: men hvad så, ønsker I de 8 000 kr. forhøjet til 8 200 kr., eller ønsker I de 8 200 kr. nedsat til rundt regnet 8 000 kr.? Det spørgsmål kan vi vel diskutere i udvalget. Jeg formoder, at når der opereres med to forskellige tal, der dog kun er meget lidt forskellige, er det, fordi visse beregninger har vist ministeren, at der kan komme nogle uheldige svingninger. Jeg vil derfor gerne bede ministeren — jeg siger det allerede under behandlingen her — om vi i udvalget kan få nogle beregninger over de forskellige forhold, sådan at vi ser de konkrete forhold belyst, også i tilfælde af at vi gik hen og strøg områdeinddelingen. Disse forhold gælder jo for personer, som opfylder visse betingelser, mest aldersbetingelserne, og jeg vil ikke diskutere andre problemer i den forbindelse, ikke heller spørgsmålet om invaliderne, da de ikke er nævnt i lovforslaget; ellers kunne det nok være rimeligt, om vi diskuterede det.

Jeg vil kun over for den højtærede minister påpege de problemer, der stadig foreligger i de tilfælde, hvor en person får nedsat arbejdsevne eller på grund af alder fratræder sin stilling. Vi har vel nogle regler her, men jeg finder, at disse regler er ikke fuldt tilstrækkelige, og at vi sammen med dette lovforslag faktisk også burde behandle disse overgangsregler.

Vi er altså velvillig stemt over for lovforslaget og håber, vi i udvalget kan få så fyldestgørende oplysninger, at vi kan tiltræde det, vi til den tid når frem til.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Møller, er blevet forhindret på grund af sygdom, og jeg skal ikke gøre mange bemærkninger. Jeg skal kun sige, at vi tiltræder som sædvanlig princippet i denne lovgivning. Jeg går i øvrigt ud fra efter de bemærkninger, der er faldet fra de to tidligere ærede ordførere, at vi får forslaget til behandling i et udvalg, og vi vil gerne dér medvirke til at finde en fornuftig løsning.

Man kan naturligvis spørge, om det at

rette i skattelovgivningen er den rigtige måde at klare folkepensionisternes forhold på, men som det også fremgår både af fremsættelsestalen og af bemærkningerne, har man altid gjort det sådan, og da vi jo alle er konservative — mere eller mindre — er der ikke noget at sige til, at den højtærede nuværende finansminister fortsætter ad de samme baner.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Som det allerede er nævnt, har det været nødvendigt på grund af de ændringer, der er sket i folke- og invalidepensionisternes samt i enernes kår som følge af, at ydelserne til dem er forhøjet, at regulere nedslagsbestemmelserne, for at disse mennesker ikke skal få for høj en skattebyrde i det kommende skatteår, og man har valgt nu at fremsætte lovforslag desangående, fordi ligningsloven for det kommende år blev vedtaget i sidste samling.

Hvad angår invalidepensionisterne, ser det som allerede nævnt ud til, at invaliditetstillægget kan foranledige, at de i modsætning til folkepensionisterne får en ret væsentlig skattesvarelse både til staten og til opholdskommunen trods de fradrag, der gives for de to skatters vedkommende. Vi vil være villige til i det udvalg, der bliver nedsat, at se på disse forhold og ændre dem på en sådan måde, at der ikke sker nogen forskelsbehandling af de to former for pensionister.

Hørluf Rasmussen: Når man træffer ældre medborgere og taler med dem om deres problemer, er den mest tilbagevendende replik vel nok: bare der var valg hvert år! Og når man så har øje for, at ingen som netop de gamle er udsat for en særlig kraftig stemmekøbspolitik, er der mere end et gran af sandhed i deres ord. Det må vist også erkendes, at trods de mange gode viljer, som i hvert tilfælde kommer til udtryk i partiernes valgtrykssager, valgtaler o. s. v., er det, som om viljen til at bedre folke- og invalidepensionisternes kår alligevel ikke strækker til.

Endnu har folkepensionens maksimums-